

N.º SOLT
5
CÉNTIMS

N.º SOLT
5
CÉNTIMS

Veu de la Plana

SEMANARI DEFENSOR DELS INTERESOS REGIONALS

SOSCRIPCIÓ

Castelló, al mes..... 0'25 ptas.
Fora, trimestre..... 1 » »

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

COLÓN, 17, 2.º

Tota la correspondencia a la Administració

SE PUBLICA TOTS ELS DISAPTES

No se tornen els originals en cara que no se publiquen

DEL MOMENT

Per fi les autoritats posantse mes a tò en els deures que sobre ella pensen, ha posat fi al joch dels prohibits que tan escandalosament se venia efectuant en algunes societats. Ara bé, sempre que nostres còdichs els senyalen com a delit y la moral els anatematice, deu donàrsili a la resolució adoptá per nostres autoritats aquella entabilitat que demande tot lo que a sanejament y nòbles costums socials tendixque. Mes si en el terreno legal es just que el govèrn no sols pot si no que te el sagrat deure d'anestesiart esta llaga cancerrosa que corromp les costums socials, si entrem a contemplar la autoritat moral que li puga cabre per adoptar esta sana medida, no podrem menys que avergonyirmos veent lo desposeit d'aquella raó suprema que deu envöldre tota autoritat; el bon eixemple. Si, nostres governs, dónant una trista nota de inconsciencia patrocinen este lucratiu y usurari joch qu' es titula «Lotería Nacional» mantenintlo en mires a calculs injusts y torpes que mos revelem l'estupit criteri de posposar les necessitats espirituals de la societat que son pérennes e indispensables s'atenció si persegüim com se deu buscar la perfecció humana, a les pùrament circumstancial cuan no funestíssimes, si tenen per objecte mantindre les pesaes cárregues d'un Estat centralitzador com el que sufrim.

Pero si passem a analicar la lotería contemplanla en relació en els demes jochs hui prohibits, mos entrem qu' esta fa prudents y casi equitatius a aquells, pues en ningú d'estos te la osadía el banquier per ser molt eventual el determinar els bene-

fícis que pot obtindre mentres que en aquella s'aplega a estampar en el dorso dels billets y en números clarissims el marje de ganancies qu'en cada extracció se percibix. No; deu acabar de una volta este viciós procediment encara que se alegue pera justificarlo els cuantiosos ingresos que percibix l'erari públich, puix ¿qué podem significar estos si a canybi han lograt embrutir nostres costums canviant nostra pura y legendaria idiosincracia tan dignament compresa en la sobrietat y ahorro? A cás no es hora ya que dixem de lamentar y posém els mitjos pera arrancar al poble d'estes tentacions tan falagueres com perniciose? Si; puix mentres vixquem anant en pos d'esta problemática fortuna que oferix tan parcament nostra loteria y continuem malogrant els esforços d'aquelles entitats o persones que revestides de sentiments nobles y patriòtichs mos senyalen el camí unich de regeneració y grandeza, donarem la rao als que desesperen de tota salvació pera nostra Espanya al mateix que corroborarèm la frasse de Costa de que som uns *eunucos*.

En el poema de la nostra vida necessitarem de la sana trilogia composta per el treball, sacrifici y tradició que serán mes que suficiens pera allanar nostres llejits horizonts tot vol que resistim a aquelles tentacions contraries a lo que un sà y just viure reclame no esperem res desgraciadament de nostre Estat tal com està constituit, puix quant pareix que realice algún benefici per conducte del seus funcionaris com en la clausura de les timbes de joch aconteix, no ya tal cosa, puix el joch subsistix, la moral continúe relajá y el poble juaor continúe sentint 'ls

desabrits amargors del viç gracies al Estat que se lucre en ell: no pareixen que persegueixque prohibint els aváns dits joch mes que 'n el desig de implantar un nou monopolio pues per cap banda se veu la protecció tutelar que deu als ciutadans, si sols consentir el despoll que puga fer ell.

(Continuará)

VINATEA.

ANYORANÇES

De seguida qu' he sortit esta matinada a la naya ampla, que rodeja l'alqueria de Carcaixent, aon descanse uns dies del tràfec anguniós del viurer de ciutat; el panorama que se descobrix, no pot ser mes sonriuent y joyós. Als peus una replaça sombrejá per un frondosissim arau, cuals robustes branques, se entreteixen en les de tres figueres, que 'n cada cantó rumbejen. Esta espléndida vegetació y tanta bosqueria de fullam, que 'l ventichol de la matinada remou, donant un só de música monòrítmica suau y agradosa, servix de ombratje a una *cénia* de moderna factura, y al rodar d'un potent rosí normando, aboquen els cadufs, glopaes d'aigua que, en boquera àmpla, ompli una gran basa de unes dotze brasaes de costat, pera comensar el rech, de les taules del teronjar. El hòrt està en la mateixa ribera del Xuquer. En front y a llevant, que casi es tòquen en la mà, les primeres estribacions d'aquella cordillera de montanyes, que mos aparta de Simat y Valldigna, y aon topetariem en son fons, en el Morduver y el Mongré, d'aon es fama